

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

og han gør opmærksom paa, at det er fremkommet derved, at Pantegælden i Landbruget er steget med 1 200 Mill. Kr. i de sidste 10 Aar, og at Formuen er gaaet tilbage med 1 700 Mill. Kr. — at han saa runder det op til 3 000 Mill. Kr., er i Forhold til hans Tal i øvrigt en Ubetydelighed. Det værste er naturligvis, at han medregner de 1 200 Mill. Kr. 2 Gange. For de 1 200 Mill. Kr. øget Pantegæld behøver jo ikke at betyde, at der er blevet 1 200 Mill. Kr. mindre Formue. Hvis det ærede Medlem har den Opfattelse, at det altid vil gælde, vil jeg i alt Fald sige til ham, at saa er det den værste Insinuation, der nogen Sinde er fremsat om Letsindighed i Landbruget.

For hvis det ærede Medlem vil prøve at sammenligne denne Gældsforøgelse de sidste 10 Aar under meget daarlige Forhold med Pantegældens Stigning i de 5 Aar, hvor Landbruget har været inde under de bedste økonomiske Forhold, han nogen Sinde har kunnet huske, nemlig 1916—21, i en Periode, hvor Landbrugets Forrentningsprocent ikke balancerede omkring 5, men gennemsnitlig laa over 10 pCt., saa ser han, at da øgede man Gælden, ikke med 100 Mill. Kr., saadan som her er Tale om, men med 200 Mill. Kr. om Aaret, og hvis en saadan Gældsforøgelse i Landbruget skulde betyde, at Landbrugets Formue utvivlsomt var gaaet tilbage med det Beløb, vilde jeg sige, at saa har Landmændene sikkert handlet slet. Men det er heller ikke Udtryk for det, og derfor kan man naturligvis slet ikke benytte de 1 200 Mill. Kr. her, naar man vil tale om Formuestigning eller Formuetilbagegang, om Status for Landbrugets Formue. I de 1 700 Mill. Kr., det ærede Medlem kommer til, er naturligvis inkluderet de 1 200 Mill. Kr.

Hvis der er nogen Mening i Tallet 1 700 Mill. Kr., saa viser det Landbrugets Formuestilling i de 10 Aar 1924—34, ikke de sidste 10 Aar; det undgaar det ærede Medlem omhyggeligt at nævne, for saa var han slet ikke kommet til de samme Tal. Det er altsaa 10 Aar fra 1924. Men naar man kommer til disse Tal, er det naturligvis ved at beregne den Gældsstiftelse, som der dør er foregaaet sammenholdt med Formueforøgelsen eller Formuebevægelserne alt i alt. I Almindelighed er der sket en Tilbagegang i Formuerne paa disse 1 700 Mill. Kr. — d. v. s. det er ogsaa overdrevet, ligesom alt andet bliver det, naar det ærede Medlem taler; det er nemlig 1 650 Mill. Kr., men det er jo en mindre Ting. Der er altsaa fra de 3 000 Mill. Kr. røget først 100 Mill. Kr. og

saa 1 200 Mill. Kr., saa at man er nede paa 1 700 Mill. Kr., og saa gaar der 50 Mill. Kr. fra, hvis man skal følge de Tal, der er kommet frem, og saa skal man tilbage til 1924—1934; dør er Landmændenes Formue faldet med 1 650 Mill. Kr.

Hvorfor er der nu saadan et Fald i de 10 Aar? Selvfølgelig fordi Udgangspunktet er 1924, som er Udtryk for opskruede Priser paa Grund af den svingende Krone gennem disse Aar, en svingende Krone, som for 1924 resulterede i en meget lav Krone, der ikke alene betød en meget stærk Forhøjelse af Ejendomspriserne o. s. v., men ogsaa betød, at man paa Grund af de usikre Forhold for Pengevæsenet skruede Prisen op for Landbrugets Ejendom ved at anbringe Pengene i Jord fremfor i usikre Kroner. Det gjorde, at man havde disse opskruede Priser i 1924. Da saa Forholdene blev ændret, faldt Priserne, og dermed faldt Formuerne med 1 700 Mill. Kr., ikke udelukkende eller blot tilnærmelsesvis ved Udræk i Banker og Sparekasser, men ved, at Ejendomspriserne og Besætningsværdierne er faldet ganske betydeligt i disse Aar.

Denne Bevægelse i Landbrugets Formue har ikke nogen som helst Forbindelse med de sidste 10 Aars Politik. For hvis man vil hævde det — og det er naturligvis det, man vil —, saa kommer det ærede Medlem ikke til 1 700 Mill. Kr., saa kan det ærede Medlem ikke komme højere op end til 750 Mill. Kr.; det er Landbrugets Formuetilbagegang fra 1927 til 1937. Af denne Tilbagegang falder 170 Mill. Kr. paa Nedgang i Ejendomsskyldværdien. Hvor meget der falder paa Nedgang i Besætningsværdien, kan jeg ikke oplyse; fordi jeg ikke har kunnet faa disse Tal i Løbet af det Døgn, der har været til at undersøge det. Men enhver, der kender til Forholdene ude i Landet, til Skatteansættelser og til Værdiansættelser af Besætning og Redskaber, vil sikkert indrømme, at det næppe bliver et mindre Beløb end 170 Mill. Kr., der falder paa Nedgang i Ejendomsskyldvurderingen.

Tilbage bliver altsaa det Beløb, hvormed Landmændenes Formue faktisk er gaaet tilbage ud over Nedgangen i disse faste Værdier. Nu skal jeg slet ikke benægte, at hele Beløbet 750 Mill. Kr. er en Tilbagegang i Landmændenes Formue, slet ikke, det regner jeg ogsaa med; men jeg er ikke helt sikker paa, at det ærede Medlem vil regne med Bevægelserne i Besætnings- og Ejendomsskyldværdierne, naar det gaar opad. Den Dag Ejendomsskyldvurderingen gaar opad med et Par Hundrede Millioner